Rok XXVI. Nr. 7.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 10 czerwca 1922.

TREŚĆ.

L. 1036/S.

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie uproszczonych egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich.

Ogłoszone w Dzienniku urzędowym Min. W. R. i O. P. z dnia 7 maja 1922 Nr. 16, poz. 156.

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Ustanawia się na czas do końca roku 1928 uproszczone egzamina państwowe na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących

i seminarjów nauczycielskich, przeznaczone wyłącznie dla nauczycieli czynnych przed końcem 1921 w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich.

§ 2. Warunki dopuszczenia do egzaminu są następujące:

a) obywatelstwo polskie.

b) ukończenie szkoły średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskiego,

c) trzyletnia praktyka nauczycielska w szkole średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskiem, w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, uznana przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zadowalającą, a odbyta przed końcem sierpnia 1922

d) ukończenie przed końcem sierpnia 1922 r. 25 lat życia.

W wypadkach wyjątkowych Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może dopuścić do egzaminu kandydata. nie czyniącego zadość jednemu z warunków wymienionych pod a, b, lub d.

Podanie o dopuszczenie do egzaminu wnosi się na piśmie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. W podaniu należy wymienić przedmioty egzaminu oraz dołączyć życiorys, metrykę urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, świadectwo ukończenia szkoły średniej, świadectwo odbytej praktyki szkolnej, fotografję i opłatę w wysokości, ustalonej przez Ministerstwo. Mogą być również dołączone świadectwa ze studjów w wyższym zakładzie naukowym oraz kollokwjów, odbytych na kursach wakacyjnych.

§ 4. O dopuszczeniu do egzaminu rozstrzyga Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Dokumenty osobiste dopuszczonego kandydata wraz z decyzją o dopuszczeniu Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przesyła Komisji egzaminacyjnej, w której przechowaniu pozostają aż do chwili wydania świadectwa lub odstąpienia kandydata od egzaminu.

§ 6. Egzamin dzieli się na dwie części: a) egzamin piśmienny, b) egzamin ustny.

II. Komisje egzaminacyjne.

§ 7. Uproszczone egzaminy państwowe na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich odbywają się

przed Komisją egzaminacyjną, powołaną w tym celu do życia przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 8. W egzaminie biorą udział pod przewodnictwem prezesa Komisji lub jego zastępcy dwaj egzaminatorowie. Te trzy osoby stanowią Podkomisję do danego przedmiotu. Do każdej podkomisji egzaminacyjnej, przeprowadzającej ustny egzamin uproszczony z danego przedmiotu, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może delegować swojego przedstawiciela.

III. Przedmioty i przebieg egzaminu.

§ 9. Kandydaci obierają jako przedmiot, z którego pragną uzyskać kwalifikację nauczycielską, jeden lub więcej z następujących przedmiotów: 1. język polski wraz z historją literatury, 2. język łaciński, 3. język francuski, 4. język angielski, 5. język niemiecki, 6. historja, 7. geografja, 8. geologja z mineralogją, 9. matematyka, 10. fizyka, 11. chemja, 12. nauki biologiczne, 13. rysunki, 14. śpiew i muzyka, 15 wychowanie fizyczne, 16. roboty ręczne.

§ 10. Egzamin piśmienny ma stwierdzić, iż kandydat w zakresie zadanego tematu posiada wystarczające wiadomości, że potrafi je samodzielnie zastosować przy opracowaniu tematu, oraz że umie swe myśli jasno, ściśle i poprawnie wyrażać.

§ 11. Egzamin piśmienny odbywa się pod ścisłym nadzorem i obejmuje jeden temat, wybrany przez kandydata z pośród dwóch przedstawionych przez Komisję. Na opracowanie tematu przeznacza się 5 godzin. Piśmienne opracowanie z przedmiotu przyrodniczego może być zastąpione przez zadanie praktyczne w pracowni. Przy wypracowaniu piśmiennem, względnie praktycznem zadaniu, wolno używać tylko środków pomocniczych, wskazanych przez Komisję. Przekroczenie tego zakazu pociąga za sobą usunięcie kandydata od zdawania egzaminu w danym terminie.

§ 12. O dopuszczeniu do egzaminu ustnego decyduje podkomisja danego przedmiotu na podstawie wyniku egzaminu piśmiennego.

§ 13. W razie dopuszczenia, egzamin ustny każdego kandydata musi się odbyć w całości w tym samym okresie egzaminacyjnym i przed tą samą Komisją, co egzamin piśmienny.

§ 14. Każdy kandydat, który nie zdaje egzaminu z języka francuskiego, angielskiego lub niemieckiego winien podczas egzaminu ustnego z obranego przez siebie przedmiotu wykazać, że jest zdolny

rozumieć dzieła naukowe ze swej specjalności, pisane w jednym z wymienionych języków lub w języku włoskim.

§ 15. Kandydaci, którzy nie ukończyli polskiej szkoły średniej lub seminarjum nauczycielskiego, winni na egzaminie ustnym wykazać, że władają poprawnie językiem polskim oraz zdać osobny egzamin z podstawowych wiadomości literatury, z historji i geografji Polski. Komisja może jednak w poszczególnych wypadkach zwolnić kandydata z tego egzaminu.

§ 16. Egzamin ustny trwa najwyżej dwie godziny.

§ 17. Z przebiegu egzaminu prowadzi się protokół, który podpisuje przewodniczący i egzaminatorowie. Decyzja, przy której uwzględnia się wyniki zarówno egzaminu piśmiennego jak i ustnego, zapada w każdej podkomisji większością głosów.

§ 18. Decyzję (wynik) ogłasza się kandydatowi zaraz po egzaminie.

§ 19. W razie ujemnego wyniku egzaminu kandydat może zgłosić się ponownie do egzaminu nie wcześniej niż po upływie czasu przez Komisję wyznaczonego, a w każdym razie przed upływem okresu ustanowionego w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 20. Zgłaszając się do ponownego egzaminu, kandydat winien wnieść ponownie przepisaną opłatę.

§ 21. Przebieg egzaminu uproszczonego z rysunków, śpiewu z muzyką, wychowania fizycznego i pracy ręcznej ustalą osobne rozporządzenia.

§ 22. Zakres wymagań z poszczególnych przedmiotów przy egzaminie uproszczonym ustali osobne rozporządzenie.

IV. Świadectwa z egzaminu.

§ 23. Kandydat, który zdał pomyślnie uproszczony egzamin państwowy otrzymuje dyplom na nauczyciela szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich.

§ 24. Dyplom składa się z czterech części:

W części pierwszej świadectwo podaje następujące dane, dotyczące kandydata: imię i nazwisko, miejsce, dzień, miesiąc i rok urodzenia, wyznanie, dotychczasowy przebieg studjów średnich i wyższych oraz datę i liczbę rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, mocą którego kandytat został dopuszczony do egzaminu. Następnie należy wymienić przedmioty, z których kandydat zgłosił się do egzaminu.

W części drugiej przytoczyć należy temat wypracowania piśmiennego, względnie pracy praktycznej, oraz jego ocenę. Następnie należy przedstawić przebieg egzaminu ustnego wraz z oceną wyniku, wyrażoną w jednym ze stopni: bardzo dobrze, dobrze, dostatecznie. Przyczem należy podać imiennie przewodniczącego i egzaminatorów.

W części trzeciej winna być wyrażona ocena władania przez kandydata językiem polskim oraz językiem obcym w zakresie określonym w § 14, ewentualnie także wyniki egzaminu z podstawowych wiadomości z literatury, historji i geografji Polski.

W części czwartej, w zamykającem całe świadectwo orzeczeniu należy stwierdzić, że kandydat (imię i nazwisko) ma prawo nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich (wymienić przedmiot) z językiem wykładowym (wymienić język).

Świadectwo winno być podpisane przez prezesa Komisji lub jego zastępcę, tudzież przez dwóch przynajmniej egzaminatorów i opatrzone pieczęcią urzędową Komisji.

Świadectwo nosi datę dnia, w którym egzamin został ukończony.

Warszawa dnia 14 kwietnia 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w z. *T. Łopuszański.*

L. 12 II.

O k ó l n i k

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie przysposobienia wojskowego młodzieży.

W myśl opracowanego przez Ministerstwo Spraw Wojskowych projektu ustawy o obowiązkowem wychowaniu fizycznem i o powszechnem przysposobieniu do obrony Rzeczypospolitej, młodzież męska od lat 16 aż do czasu powołania do służby wojskowej obowiązana będzie poddać się ćwiczeniom, mającym na celu przysposobienie wojskowe.

Pragnąc przysposobienie wojskowe młodzieży szkolnej ukształtować systematycznie i jednolicie oraz sharmonizować z całokształtem wychowawczej działalności szkoły, zarządzam w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych, aby wojskowe przysposobienie młodzieży we wszelkich zakładach naukowych odbywało się wyłącznie w szkole, czy to w szkolnych drużynach harcerskich, czy w bataljonach szkolnych, pozostających pod kierunkiem fachowych instruktorów. Szczegó-

łowe zarządzenia w tej sprawie, dotyczące rodzaju i rozkładu zajęć, otrzymają szkoły w czasie późniejszym.

Wobec tego takie organizacje społeczne jak drużyny strzeleckie, drużyny polowe sokoła i inne analogiczne, będą przeznaczone wyłącznie dla młodzieży nieszkolnej. Jeżeli uczniowie niektórych szkół, za zezwoleniem władzy szkolnej, w chwili wydania niniejszego rozporządzenia już do drużyn wspomnianych należą, zezwalam na dalsze ich uczestnictwo w odnośnych drużynach, aby nie dezorganizować i nie przerywać rozpoczętej pracy. Wszelkim innym uczniom należenie do powyższych organizacyj jest zarówno obecnie jak i w przyszłości wzbronione.

Warszawa dnia 10 lutego 1922.

Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.
w z. *T. Łopuszański.*

L. 7313/II.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie udzielania kąpieli ulgowych nauczycielom w sezonie II.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego pismem z dnia 25 lutego 1922 L. H. 5573/682 doniosło, iż przepisy o udzielaniu ulg kąpielowych w państwowych Zakładach zdrojowych z dnta 13 maja 1919 l. 14889, ogłoszone w Monitorze Polskim z dnia 19 maja 1919 Nr. 110 oraz w Nr. 62 z dnia 17 marca 1921, mają nadal moc obowiązującą, przyczem nauczycielstwu będą przyznawane kąpiele zniżkowe w możliwie najszerszym zakresie z uwzględnieniem okresu sezonu od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia.

Osoby pragnące korzystać z ulg kąpiełowych w państwowych Zakładach zdrojowych, winny w myśl przytoczonego wyżej rozporządzenia wnosić odpowiednie podania na ręce swych władz przełożonych.

Do podań należy dołączyć:

1. świadectwo ubóstwa, poświadczone przez państwowe władze administracyjne, względnie zaświadczenie swej władzy przełożonej, że petent utrzymuje się jedynie z otrzymywanych poborów służbowych i nie posiada innych stałych lub niestałych dochodów.

2. świadectwo lekarskie, iż stan zdrowia wymaga leczenia zdrojowego.

Prócz tego w podaniu winna być wymieniona miejscowość w której petent pragnie odbyć kurację, oraz sezon kuracyjny.

Otrzymane podania władze przełożone prześlą bezzwłocznie z odpowiednim wnioskiem, powołując się przytem na przytoczone na wstępie rozporządzenie, do Ministerstwa Zdrowia Publicznego bezpośrednio.

W wypadkach, gdy władza służbowa ma pewne wątpliwości co do skierowania podania ze względu na pomyślny stan majątkowy petenta, należy podanie takie przesłać z odpowiednim wnioskiem do decyzji Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Wreszcie Ministerstwo oznajmia, że w roku bieżącym nie będą przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego uwzględniane podania o przyznanie w zdrojowiskach bezpłatnych mieszkań w budynkach państwowych, z powodu ich braku.

Warszawa dnia 29 marca 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w z. *T. Łopuszański.*

L. 3152/I.S.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj państwowych i prywatnych seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich, państwowych kursów nauczycielskich we Lwowie, państwowych kursów seminarjalnych z ruskim językiem wykładowym we Lwowie i w Przemyślu, szkół średnich ogólnokształcących oraz Rad szkolnych powiatowych i miejskiej we Lwowie w sprawie studjum pedagogicznego.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 2 maja 1922 l. 10884/I zawiadomiło, że z początkiem przyszłego roku akademickiego przy państwowym Instytucie Pedagogicznym w Warszawie zostanie zorganizowany nowy kurs specjalnego studjum, którego zadaniem jest przygotowanie nauczycieli (lek) przedmiotów pedagogicznych dla seminarjów nauczycielskich.

Czas trwania tego studjum oznaczono na 4 semestry. Jako kandydaci (tki) mogą się zgłaszać między innemi czynni nauczyciele (lki) seminarjów, posiadający wykształcenie akademickie w zakresie conajmniej 6 semestrów, względnie ci, którzy nie posiadając wykształcenia akademickiego, na podstawie swej dotychczasowej praktyki nauczycielskiej zostaną uznani przez Ministerstwo za dostatecznie przygotowanych do skutecznej pracy w Instytucie.

Również będą przyjmowani kandydaci (tki) z pośród osób, które ukończywszy niedawno wyższy zakład naukowy, nie objęły jeszcze stanowisk w szkolnictwie

Nauczycielom czynnym przyjętym do Instytutu będą przyznawane urlopy płatne, innym słuchaczom wydatne stypendja lub nominacje z jednoczesnym urlopem płatnym. Po ukończeniu studjów obowiązuje conajmniej 4-letni okres pracy w państwowych seminarjach nauczycielskich.

Do podań kandydaci winni dołączyć:

A) Opis życia, uwzględniający przedewszystkiem studja szkolne i samodzielne, bliższe zainteresowania naukowe i bliższe zainteresowania w zakresie praktyki szkolnej.

B) Dokumenty, stwierdzające dokładnie przebieg studjów.

C) Dokumenty, stwierdzające jakość i wymiar dotychczasowej pracy w szkolnictwie.

D) Dane osobiste według następującego wykazu.

1. Imię i nazwisko,

2. data urodzenia,

3. stan rodzinny (wolny, żonaty, bezdzietny, względnie ilość i daty urodzenia dzieci),

4. studja (szkoły niższe, średnie, zawodowe, wyższe),

5. dyplomy (świadectwo dojrzałości, dyplomy wyższych uczelni, absolutorjum, świadectwa na nauczycieli szkół ludowych, wydziałowych, średnich),

6. uzdolnienia specjalne (muzyka, śpiew, rysunki, gospodarstwo, ogrodnictwo, pszczelnictwo, rzemiosło),

7. praca zawodowa (wykaz zajmowanych posad z dokładnem wskazaniem miejscowości, dat i przeciętnej liczby godzin zajęć tygodniowo).

8. ogólna liczba lat pracy nauczycielskiej,

9. udział w pracach społecznych, zwłaszcza kulturalno-oświatowych;

10. ostatnio zajmowane stanowisko,

11. adres,

12. referencje (nazwiska i adresy poważnych osób, na które kandydat może się powołać, o ile możności z pośród osób pracujących na polu wychowania i oświaty.

E) Kandydaci nie mający stanowisk etatowych w szkolnictwie państwowem winni ponadto przedstawić urzędowe świadectwo lekarskie

stwierdzające zdolność do zawodu nauczycielskiego. Do podania mogą kandydaci dołączać drukowane prace naukowe i literackie.

Podania, opisy życia i wykazy danych osobistych kandydatów (tek) prześlą Dyrekcje względnie Rady szkolne powiatowe najpóźniej do dnia 30 czerwca 1922 Kuratorjum O. S. L. Podania nadesłane w późniejszym terminie nie będą bezwarunkowo uwzględnione.

We Lwowie dnia 23 maja 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. 1143/I. S.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj Komisyj egzaminacyjnych dla nauczycieli szkół powszechnych w sprawie egzaminów kwalifikacyjnych.

Dopóki Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nie wyda nowych zarządzeń w sprawie egzaminu kwalifikacyjnego dla nauczycieli szkół powszechnych i przepisów normujących sposób jego przeprowadzania, określających zakres wymagań, nad czem odbywają się obecnie przygotowawcze prace, oznajmia się, że dotychczasowe przepisy dotyczące tych egzaminów, oparte na § 38 ustawy z dnia 2 maja 1883 i na §§ 15, 16, 17, ustawy krajowej z dnia 12 lipca 1907 r. Nr. 101 Dziennika ustaw kraj. zatrzymują swoją moc prawną i nadal aż do odwołania.

Ponieważ jednak przepisy te w ciągu ostatnich lat z powodu niewłaściwego interpretowania ich uległy wypaczeniu, nadto ponieważ ze względu na nowy program nauki w szkole powszechnej inne wymagania stawia się w odniesieniu do nauczycieli, Kuratorjum O S. L. pragnąc aby egzamina, odbywające się w ramach wspomnianych przepisów możliwie pełny cel swój osiągały, zarządza:

Egzamina kwalifikacyjne traktować należy zasadniczo jako praktyczne. Mimo wyraźnego określenia ich charakteru w dotychczasowych przepisach (art. II. Przepisów ustęp 3) utarł się niestety zwyczaj i przeszedł niemal w regułę, że egzamin kwalifikacyjny uważany jest jakoby za drugi egzamin dojrzałości z powtórzeniem materjału naukowego z zakresu seminarjum.

Na tę stronę egzaminu jako podstawową, na jego charakter prawie wyłącznie praktyczny zwraca Kuratorjum uwagę Dyrekcyj i Członków Komisyj i z całym naciskiem ją podkreśla.

W ramach egzaminu mieszczą się przedmioty pedagogiczne, dydaktyka, metodyka elementarnego nauczania przedmiotów, które wchodzą w program szkoły powszechnej, tudzież higjena szkolna i przepisy praktyki szkolnej. Wbrew dotychczasowemu postępowaniu egzamin ma objąć wszystkie przedmioty, a więc także śpiew i gimnastykę, z wyjątkiem tylko, a to czasowo, robót ręcznych (slöjdowych).

Konsekwentnie z tem założeniem muszą ulec modyfikacji także wypracowania pisemne, które przemieniły się w wypracowania maturyczne. Jakość ich również musi być dostosowana do charakteru egzaminu. Tematy muszą być ściśle metodyczne. Zarazem ogranicza się liczbę wypracowań pisemnych do trzech a mianowicie: 1. wypracowanie na temat pedagogiczny, o ile zaś kandydat chce otrzymać patent z dwu języków wykładowych także osobny temat w drugim języku wykładowym; 2. z języka wykładowego względnie z języków wykładowych; 3. z rachunków.

Także musi ulec zmianie dotychczasowy sposób przeprowadzania lekcyj praktycznych, gorączkowych, pospiesznych, nieraz z półgodzinnym ledwie wymiarem czasu dla kandydata. Lekcje praktyczne mają być wykładnikiem pewnego już zawodowego doświadczenia kandydata, miarą jego zaawansowania w samodzielnej praktyce zawodowej; obecnie jednak wartość ich w pożądanym kierunku jest dość problematyczna. Wobec tego Kuratorjum zarządza, aby każdy kandydat odbył przynajmniej trzy lekcje praktyczne i całogodzinne, możliwie u tych roczników względnie w oddziałach, które w poprzedniej swej praktyce prowadził.

Rzecz naturalna, że w czasie egzaminu ma kandydat wykazać dokładną znajomość nowego programu szkół powszechnych, tak ze względu na rozkład materjału naukowego wedle roczników, jako też, co się znów podkreśla, ze względu na metodyczne wskazania w programie podane, rozszerzone nadto lekturą własną i pogłębione osobistemi spostrzeżeniami, zdobytemi w pracy zawodowej.

Do powyższych uwag zastosują się Dyrekcje i Członkowie Komisyj egzaminacyjnych.

We Lwowie dnia 5 maja 1922.

Kurator
Sobiński.

L. 16868/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych w sprawie zagospodarowania ogrodów szkolnych.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zamierza w jesieni b. r. zakupić dla szkół powszechnych w okręgu, znaczną ilość gotowych drzewek owocowych, aby w miarę możności założyć przy szkołach, przy których tego jeszcze nie uczyniono, wzorowe sady szkolne.

Przy rozdziale drzewek między poszczególne szkoły pierwszeństwo będą miały te szkoły, przy których ogrodzenie otaczające ogrody szkolne znajduje się w zupełnie dobrym stanie, których kierownicy odbyli kurs sadowniczy i oddają się z zamiłowaniem prowadzeniu ogrodu szkolnego.

Aby drzewka zasadzone w sadach szkolnych mogły służyć w przyszłości jako matki do cięcia zrazów celem uszlachetniania drzewek owocowych w szkolnych szkółkach drzewek, do przeszczepiania starych drzew owocowych i odmian małowartościowych, oraz do rozpowszechniania wśród miejscowych włościan, Kuratorjum samo zajmie się dostarczeniem drzewek owocowych, gatunków i odmian odpowiadającym poszczególnym strefom klimatycznym »Doboru odmian drzew owocowych« poleconych przez b. Wydział krajowy w roku 1917 do ogólnej hodowli.

Celem ułatwienia przeprowadzenia tego zamiaru przedłożą Zarządy wszystkich szkół powszechnych Radom szkolnym sprawozdania, obejmujące plan sytuacyjny ogrodu szkolnego (w zmniejszonym rozmiarze przyjmując jeden centymetr za metr), z opisem obecnego stanu według niżej podanego kwestjonarjusza, z wykreśleniem zabudowań szkolnych i oznaczeniem miejsc, na których mają być posadzone ewentualnie udzielone drzewka owocowe.

Sprawozdania Zarządów szkół przedłożą Rady szkolne powiatowe z własną opinją Kuratorjum bezwarunkowo do dnia 15 września b. r., aby Kuratorjum mogło wybrać odpowiednie ogrody i zająć się wysyłką drzewek owocowych, które jesienią muszą być wysadzone.

Z akcją zagospodarowania ogrodów szkolnych łączy się sprawa grzywien szkolnych, poruszona w okólniku z dnia 11 marca b. r. l. 7741/I. Rady szkolne nadeszlą więc najpóźniej do końca lipca b. r. wykazy ściągniętych grzywien w bieżącym roku szkolnym podając wysokość uzyskanej kwoty i sposób jej ulokowania.

W końcu poleca się Radom szkolnym, aby do końca czerwca b. r. przedłożyły sprawozdania o przebiegu święta sadzenia drzew odbytego w maju w myśl instrukcji zawartej w dodatku do Nr. 3 Dziennika Urzędowego z roku bieżącego.

We Lwowie dnia 2 czerwca 1922.

Kurator:
Sobiński.

KWESTJONARJUSZ

w sprawie zagospodarowania ogrodów szkolnych przy szkołach powszechnych w okręgu szkolnym lwowskim.

1. Powiat szkolny,
2. Szkoła powszechna . . . . klasowa w . . . .
3. Ostatnia poczta, najbliższa stacja kolejowa,
4. Imię i nazwisko nauczyciela prowadzącego ogród szkolny,
5. Czas od którego objął prowadzenie ogrodu,
6. Gdzie i kiedy nabył nauczyciel wiadomości teoretycznych i praktycznych w prowadzeniu ogrodu.
7. Przestrzeń ogrodu szkolnego w metrach kwadratowych.
8. Jakość i stan ogrodzenia ogrodu (płot z chrustu, parkan, siatka z drutu, żywopłot),
9. Gleba (sucha, wilgotna, piaszczysta, gliniasta, ciężka glina, glinka, rumosz, czarnoziem piasek.

Położenie (równe, pochyłe, otwarte, zasłonięte od wiatrów zachodnich i północnych).

10. Podglebie (przepuszczalne, nieprzepuszczalne).
11. Zagospodarowanie ogrodu (kwietnik, ogród warzywny, szkółka drzewek owocowych, sad, pasieka).
12. Jakie warzywa udają się najlepiej (miejscowe odmiany, obce).
13. Jakie drzewa owocowe udają się najlepiej (gatunki, odmiany).
14. Ilość starych drzew i krzewów owocowych (rok wysadzenia, odmiany, nazwy naukowe, miejscowe).
15. Ilość siewek i drzewek owocowych zaszczepionych w szkółce drzewek.
16. Ilość drzewek owocowych wysadzonych w roku bieżącym.
17. Czy jest pasieka? ile liczy pni? Jakiego systemu są ule.
18. Ilość drzewek owocowych potrzebnych do odnowienia względnie założenia sadu szkolnego (jabłoni, grusz, śliw, czereśni, wiśni).

L. 3248/I.S.

O k ó l n i k

Do Dyrekcyj państwowych seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich, Państwowych kursów nauczycielskich we Lwowie, Państwowych kursów seminarjalnych z ruskim językiem wykładowym we Lwowie i Przemyślu oraz Rad szkolnych powiatowych i miejskiej we Lwowie w sprawie zakończenia roku szkolnego.

Przypomina się Dyrekcjom i Radom szkolnym powiatowym, że rok szkolny w myśl okólnika z dnia 26 września 1921 l. 849/pr. we wszystkich seminarjach nauczycielskich oraz połączonych z niemi szkołach ćwiczeń, tudzież we wszystkich szkołach powszechnych kończy się 28 czerwca 1922.

We Lwowie dnia 28 maja 1922.

Za Kuratora:
Tynelski.

L. 16317/I.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych w sprawie zabezpieczania gruntu dla szkół z majątków przeznaczonych na parcelację.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l 9792/I oznajmiło, że w sprawie uzyskania gruntu na cele szkolne z majątków państwowych i prywatnych przekazanych do parcelacji należy porozumiewać się stale z okręgowemi Urzędami ziemskiemi względnie z powiatowemi Urzędami ziemskiemi (Komisarzami ziemskimi), ze Starostwami (referentami rolnymi), a w razie potrzeby także z Województwami.

Przedewszystkiem winien kierownik szkoły wraz z wójtem miejscowości w której parcelacja się odbywa, zgłosić w instytucji przeprowadzającej parcelację lub u właściciela obszaru jeśli on sam parceluje, zamiar kupna pola dla szkoły. Jeżeli spotka się z odmową, należy zwrócić się do powiatowego Urzędu ziemskiego o interwencję i zawiadomić o tem Inspektora szkolnego, który dołoży starań aby uzyskać grunt dla celów szkolnych.

O ileby w pewnych przypadkach interwencja Kuratorjum okazała się konieczna, Rada szkolna powiatowa odniesie się do Kuratorjum przedstawiając szczegółowo stan sprawy i sposób jej korzystnego załatwienia.

Zwraca się uwagę, że powiatowy Urząd ziemski nie może zmusić właściciela do bezpłatnego odstąpienia gruntu dla szkoły Jeżeli więc uboga gmina pragnęłaby uzyskać pole dla szkoły drogą darowizny lub pewną ulgę w cenie kupna, należałoby zaapelować do dobroczynności właściciela obszaru, nigdy zaś nie używać choćby cienia przymusu.

Ministerstwo nie wyklucza wydzielenia dla szkół gruntów także z -objektów państwowych nie przekazanych do parcelacji. W takich przypadkach powinna Rada szkolna powiatowa wejść w kontakt z Województwem, a w razie potrzeby przedłożyć sprawę Kuratorjum z konkretnym wnioskiem.

We Lwowie dnia 31 maja 1922.

Za Kuratora:
Tynelski.

L. 16013|I. L.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych i Rady szkolnej miejskiej we Lwowie w sprawie podarunków dla nauczycieli.

Kuratorjum O. S. L. wykonując polecenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 kwietnia 1922 l. 10342/I zarządza, aby nauczyciele i kierownicy szkół powszechnych nie przyjmowali w dzień imienin lub przy jakiejkolwiek innej sposobności podarunków od dzieci szkolnych lub też ich rodziców, ani też nie zezwalali na zbieranie pieniędzy między młodzieżą szkolną celem ofiarowania podarunków nauczycielstwu.

Wprawdzie samo składanie przez młodzież szkolną życzeń nauczycielom i kierownikom może świadczyć o przywiązaniu i dobrym stosunku młodzieży do nich, jednak składanie podarunków jest stanowczo niedopuszczalne i tolerowane być nie może pod żadnym pozorem.

We Lwowie dnia 1 maja 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. 1068 pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Zarządów szkół powszechnych i Rad szkolnych powiatowych w sprawie pomieszczenia nauczycieli w salach szkolnych w czasie feryj letnich.

Nauczycielstwo szkół powszechnych zwłaszcza miejskich, potrzebujące wypoczynku w zdrowych górskich okolicach, napotyka w czasie feryj głównych na wielkie trudności w wyszukaniu pomieszczenia do czego przyczynia się niezwykła drożyzna w letniskach i zdrojowiskach.

Chcąc przyjść z pomocą poszukującym odpowiedniego dla zdrowia mieszkania na czas wakacyjny, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 23 maja b. r. l. 14949/I upoważniło Kuratorjum do wydania zezwolenia na bezpłatne użycie przez nauczycielstwo szkół powszechnych izb szkolnych w miejscowościach położonych w zdrowych okolicach górskich i podgórskich.

Czyniąc zadość temu poleceniu Kuratorjum oznajmia, że nie ma nic przeciw użyciu izb szkolnych na mieszkania letnie dla nauczycieli, pod warunkiem, że pobyt w nich nie może trwać tak długo by uniemożliwił adaptację lub odczyszczenie budynku przed rozpoczęciem nauki w nowym roku szkolnym, tudzież że nauczyciel korzystający z izby szkolnej odda ją w takim stanie w jakim ją objął, w przeciwnym razie poniesie koszt ewentualnych naprawek.

Oddanie własnego mieszkania lub jego części przez nauczyciela swemu koledze jest sprawą osobistą właściciela mieszkania, w tym względzie więc nie może Kuratorjum wydać żadnych zarządzeń, powita tylko z uznaniem tego rodzaju ustępstwo.

Ponieważ w sprawie niniejszej wskazany jest pośpiech, pozostawia się porozumienie samemu nauczycielstwu między sobą. Kuratorjum zaleca tylko kierownikom szkół, by na listy kolegów i koleżanek odpowiadali jak najspieszniej i udzielali im szczegółowych informacyj o jakie prosić będą.

Ministerstwo uznaje nieodzowną potrzebę przyjścia z pomocą nauczycielstwu pracującemu w miastach w warunkach częstokroć dla zdrowia bardzo niekorzystnych, nie wątpi zatem że intencja jego spotka się z życzliwością Kierowników szkół, którzy nie poskąpią rady i pomocy kolegom szukającym wytchnienia po żmudnej całorocznej pracy.

We Lwowie dnia 7 czerwca 1922.

Kurator: *Sobiński.*

Rozporządzenia

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśniające niektóre artykuły Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli szkół powszechnych.

I. Rozporządzenie z dnia 10 grudnia 1921 l. 27973/I.

Na zapytanie jednego z Inspektorów szkolnych: 1. Czy w liczbie zastępców członków Rady szkolnej powiatowej, delegowanych do Urzędu Dyscyplinarnego dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych winien być jeden nauczyciel?

2. Czy utrata mandatu do Rady szkolnej powiatowej powoduje równocześnie utratę mandatu do Urzędu Dyscyplinarnego? Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia co następuje:

Pytanie 1. Art 8 p. a) Dekretu z dnia 7 stycznia 1919 o odpowiedzialności dyscyplinarnej stałych nauczycieli publicznych szkół powszechnych i postępowaniu dyscyplinarnem (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 14, poz. 187) nie zaznacza konieczności wyboru nauczyciela na jednego z zastępców członków Urzędu Dyscyplinarnego, obranych z grona członków Rady szkolnej powiatowej, postanawia tylko, że jednym z trzech wybranych członków winien być nauczyciel, zaś co do dwóch zastępców nie daje wyraźnej wytycznej. Z tego wynika, że i wybór jednego nauczyciela na zastępcę nie jest koniecznym.

Pytanie 2. Utrata mandatu do Rady szkolnej powiatowej powoduje utratę mandatu do Urzędu Dyscyplinarnego wymienionych w art. 8 lit. a) Dekretu.

Może się jednak zdarzyć, iż członek Urzędu Dyscyplinarnego, będąc jednocześnie członkiem Rady szkolnej powiatowej, został obrany na członka Urzędu Dyscyplinarnego nie przez Radę szkolną powiatową, lecz przez konferencję okręgową nauczycieli publicznych szkół powszechnych, w takim razie utrata mandatu w Radzie szkolnej nie powoduje utraty mandatu w Urzędzie Dyscyplinarnym.

II. Rozporządzenie z dnia 14 kwietnia 1922 l. 10431/I.

Na mocy art. 27 Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej stałych nauczycieli publicznych szkół powszechnych i o postępowaniu dyscyplinarnem z dnia 7 lutego 1919 (Dz P. P. P. Nr. 14, poz. 187), zatwierdzonego ustawą z dnia 21 lipca 1919 (Dz. P. P. P. Nr 63, poz. 374), Ministerstwo postanawia iż na posiedzeniach Urzędów Dyscyplinarnych mogą być obecni pracownicy Kuratorjum jako przedstawiciele Ministerstwa W. R. i O. P. Deleguje ich Kurator na podstawie niniejszego upoważnienia.

Prócz tego Ministerstwo wyjaśnia, iż zawieszenie w służbie może być dokonane w myśl art. 43 przytoczonego Dekretu przez Inspektora szkolnego

tylko równocześnie z wytoczeniem nauczycielowi dochodzenia dyscyplinarnego. O zawieszeniu nauczyciela w służbie zawiadamia bezzwłocznie Inspektor szkolny Kuratorjum, które donosi o tem Ministerstwu. Zauważa się, że dochodzenie dyscyplinarne trwa od chwili wytoczenia aż do czasu przekazania sprawy Urzędowi Dyscyplinarnemu. Z chwilą przekazania sprawy dyscyplinarnej Urzędowi Dyscyplinarnemu rozpoczyna się postępowanie dyscyplinarne, w czasie którego wszelkie zarządzenia co do dalszego prowadzenia lub umorzenia sprawy dyscyplinarnej, zawieszenia w służbie, dodatkowego dochodzenia, wydaje Urząd dyscyplinarny a nie władze szkolne.

Wniosek o rehabilitację nauczyciela w myśl art. 47 Dekretu przedkłada Inspektor szkolny Ministerstwu za pośrednictwem Kuratorjum.

Przed skierowaniem sprawy do Prokuratora w myśl art. 48 Dekretu winien Inspektor zwrócić się o decyzję do Kuratorjum.

III. Rozporządzenie z dnia 15 kwietnia 1922 l. 3634/I.

Na podstawie opinji Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego z dnia 17 grudnia 1921 i z dnia 21 stycznia 1922 Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

1. Orzeczenie Urzędu Dyscyplinarnego, wydane na podstawie art. 6 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 (Dz. P. P. Nr. 14, poz. 187) zatwierdzonego ustawą z dnia 21 lipca 1919 (Dz. P, P. Nr. 63, poz. 374), w którem Urząd Dyscyplinarny stwierdza winę oskarżonego nauczyciela lecz ze względów podanych w tym artykule kary mu nie wymierza, jest orzeczeniem karnem w rozumieniu art. 11 tegoż Dekretu, a nauczyciel, który taki wyrok otrzymał, traci w myśl tego artykułu mandat członka Urzędu Dyscyplinarnego. Orzeczenia takie winny być w myśl art. 1 przytoczonego Dekretu wciągane do odpowiednich aktów służbowych nauczycieli.

2. Gdy kilku nauczycieli zostanie pociągniętych do dyscyplinarnej odpowiedzialności za to samo wykroczenie, może być przeprowadzona wspólna rozprawa dla wszystkich oskarżonych nauczycieli, lub też oddzielnie dla każdego z oskarżonych. Decyzja zależy od Urzędu Dyscyplinarnego.

3. Według art. 10 przytoczonego Dekretu każdy z oskarżonych nauczycieli może wyłączyć jednego członka Urzędu Dyscyplinarnego. Jeżeli przy wspólnej rozprawie dyscyplinarnej (punkt 2 niniejszego okólnika) oskarżeni nie zgodzą się na jeden wspólny komplet orzekający, wówczas Urząd Dyscyplinarny winien osądzić każdego z oskarżonych oddzielnie w innym komplecie.

Przy tej sposobności Ministerstwo zwraca uwagę, iż zawiadomienia o terminie rozprawy, wysyłane przez Urzędy Dyscyplinarne do oskarżonych nauczycieli, winny zawierać imienną listę członków Urzędu Dyscyplinarnego i wszystkich ich zastępców. Niedopełnienie tej formalności spowodowało w kilku wypadkach zniesienie przez Wyższy Urząd Dyscyplinarny wyroku Urzędu Dyscyplinarnego pierwszej instancji.

4. Przy odroczeniu rozprawy nie może nastąpić zmiana wyłączonych członków Urzędu Dyscyplinarnego.

5. Gdy sprawa dyscyplinarna jest w stadjum dochodzenia (art. 43 Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej), wówczas zawieszony w służbie nauczyciel ma prawo czynnego i biernego wyboru do Urzędu Dyscyplinarnego i Rady szkolnej powiatowej. Z chwilą wdrożenia postępowania dyscyplinarnego, t. j. z chwilą przekazania sprawy dyscyplinarnej Urzędowi Dyscyplinarnemu, nauczyciel nie ma w myśl art. 11 Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej ani czynnego, ani biernego prawa wyboru do Urzędu Dyscyplinarnego i Rady szkolnej powiatowej.

O tem należy zawiadomić przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych.

IV. Rozporządzenie z dnia 20 maja b. r. l. 13861/I.

Inspektora szkolnego może zastępować jako rzecznika dyscyplinarnego w Urzędzie Dyscyplinarnym tylko jego zastępca w urzędowaniu, a nie członek Rady szkolnej powiatowej. W nagłych wypadkach może inspektor szkolny jednego powiatu upoważnić inspektora szkolnego sąsiedniego powiatu do zastąpienia go w Urzędzie Dyscyplinarnym w charakterze rzecznika dyscyplinarnego.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianował:

Dr. Jana Kreinera dyrektora gimnazjum I w Rzeszowie dyrektorem gimnazjum IX w Krakowie;

Zygmunta Skórskiego profesora gimnazjum VIII we Lwowie dyrektorem gimnazjum I w Przemyślu;

Jana Raszkę kierownika państwowej Szkoły przemysłu artystycznego w Krakowie dyrektorem tego zakładu;

Wawrzyńca Borka profesora gimnazjum w Wejherowie na Pomorzu dyrektorem gimnazjum II w Samborze;

Jana Bystrzyckiego profesora II szkoły realnej w Krakowie etatowym nauczycielem w państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie;

Tadeusza Rodkiewicza zastępcę nauczyciela krajowej Szkoły rolniczej w Czernichowie etatowym nauczycielem tej szkoły.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało: Janowi Barnie, nauczycielowi kierującemu 7-klasowej szkoły powszechnej żeńskiej w Lisku i Wincentemu Siemkowi, nauczycielowi kierującemu 4-klasowej szkoły we Wrzawach w powiecie tarnobrzeskim, w uznaniu ich wieloletniej gorliwej i skutecznej pracy nauczycielskiej tytuł dyrektora.

Kuratorjum O. S. L. zamianowało:

Wojciecha Pohorskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły im. Kościuszki w Rzeszowie;

Antoniego Gajewskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Stawczanach;

Grzegorza Niedzielskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Krakowcu;

Jana Balcera nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Pruchniku; Stanisława Gajkowskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły męskiej im Czackiego w Stanisławowie.

Nauczycielami kierującymi 2-klasowych szkół:

Romualda Maćkowskiego w Gnojnicach; Mieczysława Malawskiego w Sarańczukach.

Przeniosło: Franciszka Sulatyckiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Białobożnicy na równorzędną posadę do szkoły w Hinkowcach.

Zmarli:

Marcin Czapran stały nauczyciel 7-klasowej szkoły męskiej im. Staszica we Lwowie, zmarł dnia 16 maja 1922 w 59. roku życia a w 40. roku służby:

Mikołaj Hrybowicz stały nauczyciel 4-klasowej szkoły w Wełdzirzu w powiecie dolińskim, zmarł dnia 8 maja 1922 w 36. roku życia a w 15. roku służby;

Leontyna Kokocińska nauczycielka szkoły powszechnej w Dawidowie w powiecie lwowskim, zmarła dnia 26 marca 1922 w 54. roku życia a w 15. roku służby;

Józef Krzanowski stały nauczyciel szkoły powszechnej w Dżurowie w powiecie śniatyńskim, zmarł dnia 6 maja 1922 w 45. roku życia a w 25. roku służby;

Adolfina Pechaczówna stała nauczycielka 1-klasowej szkoły w Milatynie w powiecie gródeckim, zmarła dnia 13 kwietnia b. r. w 34. roku życia a w 14. roku służby;

Włodzimierz Zazulak nauczyciel 1-klasowej szkoły w Mostach w powiecie rudeckim. zmarł dnia 7 kwietnia b. r. w 32. roku życia a w 11. roku służby.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przeniosło w stan spoczynku następujących nauczycieli i nauczycielki szkół powszechnych:

Annę Antonowiczową w Baranówce; Emilję Balawajder w Jarosławiu; S. Marję Błeszyńską w Krościenku niżnem; Benjamina Brandesa w Skolem; Zofję Burczykową w Stanisławowie; Matyldę Cellerinową w Busku; Matyldę Freiwilligową w Schodnicy; Eufemję Grollową we Lwowie; Mendla Himmla w Borysławiu; Janinę Jasielską w Stanisławowie; Ludwika Jedlińskiego w Potoku; Eljasza Krawczyszyna w Stryju; ks. Józefa Krechowicza we Lwowie; Wandę Krupową w Samborze; Olgę Kuchciakową w Jazłowcu; Antoniego Łasicę w Radomyślu nad Sanem; Paulinę Łukasiewiczównę w Kozowej; Stanisławę Madejową w Wojtkówce; Bazylego Medyńskiego w Tarnopolu; Aleksandra Nowotarskiego w Jarosławiu; Marję Oryszczyn w Jelechowicach; Helenę Pawłyszynową w Surochowie; Marję Piątkowską w Zborowie; Olgę Pollową w Chodorowie; Fanny Rappaportową w Mostach Wielkich; Marję Serbeńską w Budzanowie; Antoniego Stankiewicza w Drohobyczu; Augustynę Stawowczykową w Nowej Grobli; Józefa Tarczyńskiego

w Jarosławiu; Kamilę Truksową w Annówce; Antoniego Wicyniaka w Rożwienicy; Aleksandra Widraka w Mieczyszczowie; Wandę Wilczyńską w Stanisławowie; Karolinę Wiszniewską w Nadorożniowie; Marję Wojtowiczową w Kozowej; Aurelję Zabiegłównę w Radymnie; Zofję Zagajewską w Knihininie-Górce; Zofję Zagórecką we Lwowie; Marję Zieniewską we Lwowie.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 11375/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu wraz z 7-klasową szkołą ćwiczeń SS. Boromeuszek w Łańcucie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 11376/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu w Samborze na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 10 maja b. r. l. 3623/III szkole przemysłowej uzupełniającej Wschodnio-Galicyjskiego Towarzystwa ochrony dzieci i młodzieży)T. O. M.) we Lwowie od roku szkolnego 1921/22 z ograniczeniem do wychowanków Zakładu Towarzystwa;

reskryptem z dnia 22 maja b. r. l. 10125/II klasom I. do VI. prywatnego żeńskiego gimnazjum ukraińskiego Instytutu dla dziewcząt w Przemyślu na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczenic zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 22 maja b. r. l. 10123/II klasom I do VI prywatnejgo gimnazjum Koła ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego w Czortkwie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów i uczenic uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 22 maja b. r. l. 10124/II prywatnemu gimnazjum żeńskiemu w Tarnopolu na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do zwyczajnych uczenic zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 22 maja b. r. l. 10126/II klasom I—IV prywatnego gimnazjum oddziału ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego w Dolinie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów zwyczajnych uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 22 maja b. r. l. 10129/II klasom I do V prywatnego gimnazjum Towarzystwa Szkoły ludowej im. Sienkiewicza w Zbarażu na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 20 maja b. r. l. 9565/II klasom I do IV prywatnego gimnazjum w Przeworsku na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 14613/I klasom I do IV prywatnej szkoły powszechnej S. S. Najśw. Rodziny z Nazaretu w Stryju na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów i uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 8803/I prywatnej szkole powszechnej S. S. Urszulanek w Stanisławowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu.

Książki szkolne.

Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 8 kwietnia 1922 l. 7351/I zezwoliło na zaliczenie książki Anny Fischerówny p. t. »Opowiadania z dziejów ojczystych dla ludu i młodzieży« do kategorji podręczników pomocniczych dla nauczycieli oraz przydatnych do bibljotek szkolnych w szkołach powszechnych i w szkołach średnich dla klas niższych.

Nakładem Wydziału Wydawniczego Ministerstwa W. R. i O. P. wyszedł z druku »Spis szkół średnich« w Rzpltej Polskiej, który jest do nabycia w Książnicy polskiej T. N. S. W. w Warszawie, Nowy Świat 59.

Konkursa.

Ministerstwo W. R. i O. P. ogłosiło konkurs na stanowisko inspektora szkolnego dla miasta Warszawy. Kandydaci winni wnieść podania do Ministerstwa drogą służbową do 15 czerwca b. r.

L. 7590/II Ministerstwo Spraw Wojskowych poszukuje wykładowcy języka i literatury polskiej w zakresie szkoły średniej dla wojskowych szkół w Wersalu (Versailles) we Francji, władającego poprawnie językiem francuskim. Pobory 20.000 franków rocznie.

Podania wnosić należy do Dowództwa Okręgu Korpusu VI we Lwowie za pośrednictwem Kuratorjum O. S. L.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 6 czerwca 1922.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza konkurs na następujące posady nauczycielskie:

I. W gimnazjum I. w Rzeszowie na posadę dyrektora. W zakładzie niema mieszkania służbowego. Termin wnoszenia podań do końca czerwca.

II. W gimnazjum w Sanoku na posadę nauczyciela religji grecko-katolickiej. Termin wnoszenia podań do końca lipca b. r.

III. W państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Kołomyi na posady nauczycieli względnie nauczycielek: 1. przyrody, 2. gimnastyki, 3. szkoły ćwiczeń, 4. rysunków i robót ręcznych, 5. języka ruskiego.

Kandydaci ubiegający się o posady pod 1, 2, 4, 5 winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich, w braku takich kandydatów mogą być uwzględnieni nauczyciele z kwalifikacją dla szkół wydziałowych.

IV. W państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Stanisławowie na posady nauczycieli względnie nauczycielek: 1. języka ruskiego, 2. gimnastyki, 3. szkoły ćwiczeń.

Kandydaci ubiegający się o posady pod 1, 2 winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich względnie kwalifikacją fachową, w braku takich kandydatów mogą być uwzględnieni przy obsadzeniu posady języka ruskiego nauczyciele (lki) z kwalifikacją do szkół wydziałowych. Do otrzymania posady nauczyciela (lki) szkoły ćwiczeń wymagana jest kwalifikacja do szkół wydziałowych.

V. W państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Jaworowie na posady nauczycieli względnie nauczycielek: 1. języka polskiego; 2. historji i geografji, 3. matematyki i fizyki, 4. rysunków i robót ręcznych, 5. przyrody, 6. na trzy posady w szkole ćwiczeń.

Kandydaci ubiegający się o posady pod 1 do 5 winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich, w braku takich kandydatów mogą być uwzględnieni nauczyciele z kwalifikacją dla szkół wydziałowych. Do posad pod 6 jest wymagana kwalifikacja do szkół wydziałowych.

VI. W państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem w Stanisławowie na posady nauczycieli 1) języka polskiego, 2) matematyki i fizyki, 3) przyrody.

Kandydaci nbiegający się o te posady winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich; w braku takich kandydatów mogą być uwzględnieni nauczyciele z kwalifikacją dla szkół wydziałowych.

VII. W szkole tkackiej w Krośnie na posadę nauczyciela przedmiotów ogólnokształcących, a w szczególności języka polskiego, stylistyki i rachunków.

O tę posadę mogą ubiegać się nauczyciele szkół powszechnych z egzaminem dla szkół wydziałowych z grupy I. względnie II.

Kandydat może objąć także kierownictwo internatu za co otrzymałby mieszkanie i stosowne wynagrodzenie w myśl obowiązujących przepisów.

VIII. W szkole tkackiej (kilimkarskiej) w Glinianach na posadę nauczyciela względnie nauczycielki rysunku.

Posada zostanie nadana na razie prowizorycznie, poczem może nastąpić ustalenie. Wymagane warunki: 1. zawodowe studja artystyczne, zwłaszcza w zakresie przemysłu artystycznego tkackiego, 2. odpowiednie studja w średniej szkole ogólnokształcącej lub w seminarjum nauczycielskiem.

Pierwszeństwo mają żeńskie siły nauczycielskie, posiadające zawodowe studja artystyczne i maturę seminarjalną, ponieważ do zakresu obowiązkowego wymiaru godzin będzie należała także nauka przedmiotów teoretycznych i pomocniczych.

Podania udokumentowane, zaopatrzone w świadectwa odbytych studjów i krótki opis przebiegu życia wnosić należy za pośrednictwem Dyrekcyj wymienionych zakładów do końca czerwca 1922.

IX. W oddziałach ruskich państwowego seminarjum nauczycielskiego we Lwowie na posadę nauczyciela matematyki i fizyki.

Kompetenci winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską do szkół średnich z matematyki i fizyki z uzdolnieniem do nauczania tych przedmiotów w języku polskim i ruskim (ukraińskim) jako w językach wykładowych.

Podania udokumentowane wystosowane do Ministerstwa W. R. i O. P. należy wnosić drogą służbową do Dyrekcji państwowego seminarjum nauczycielskiego (oddziały ruskie) we Lwowie, ul. Strzała (boczna Nabielaka) do 10 lipca b. r., a Dyrekcja przedłoży je Kuratorjum do 15 lipca 1922.

Do wszystkich powyższych posad przywiązane są pobory unormowane ustawami z dnia 13 lipca 1920 Dz. u. p. Nr. 65.

We Lwowie dnia 26 maja 1922.

L 3012/I. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posady sług szkolnych (tercjanów) w państwowych seminarjach nauczycielskich żeńskich w Jaworowie, w Stanisławowie, w Kołomyi i męskiem w Rzeszowie.

Do tych posad przywiązane jest uposażenie oznaczone ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 65 poz. 429.

Do czynności sługi szkolnego (tercjana) należy: obsługa sal szkolnych, gabinetów, kancelarji i t. d., utrzymywanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego i wogóle wszystkie czynności zwykłego dozorcy domu, jak rąbanie drzewa, noszenie materjału opałowego, palenie w piecach, zamiatanie i usuwanie śniegu i t. p.

Kandydaci ubiegający się o te posady mają się wykazać: 1. znajomością języka polskiego w słowie i piśmie, 2. uzdolnieniem fizycznem do pełnienia obowiązków sługi szkolnego, wystawionem przez lekarza urzędowego, 3. nieprzekroczonym 40 rokiem życia, 4. świadectwem moralności i prawomyślności politycznej, wystawionem przez właściwą władzę, 5. świadectwami względnie referencjami instytucyj lub władz.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenty należy wnosić do 15 lipca 1922 do Kuratorjum O. S. L. we Lwowie za pośrednictwem odnośnych Dyrekcyj.

Pierwszeństwo przy nadawaniu tych posad przysługuje przy równych kwalifikacjach przedewszystkiem inwalidom i b. wojskowym, służącym w for-

macjach wojsk polskich, którzy brali udział w walkach o niepodległość i zjednoczenie Polski, dalej b. podoficerom zawodowym i b. majstrom zawodowym, posiadającym t. zw. certyfikat, uprawniający do starania się o rządową posadę w cywilnej służbie.

We Lwowie dnia 25 maja 1922.

Konkursy na posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

W powiecie Bóbrka:

Posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół z językiem wykładowym ruskim w Horodysławicach, Kniesiole, Strzałkach, Suchodole i Zagóreczku.

Posada nauczyciela kierującego 1-klasowej szkoły (o 2 siłach nauczycielskich) z ruskim językiem wykładowym w Olchowcu.

Posady nauczycieli w 1-klasowych szkołach w Laszkach górnych „na Krasnej Górze", język wykładowy polski i w Podliskach, język wykładowy ruski.

W powiecie Czortków:

Posady nauczycieli kierujących: 1. w 4-klasowej szkole z planem 6-klasowej w Jagielnicy; 2. w 4-klasowej szkole z planem 5-klasowej w Białej; 3. w 4-klasowej szkole w Ułaszkowcach; w 2-klasowych szkołach z planem 4-klasowych: 4. w Dżurynie i 5. w Szmańkowcach; w 2-klasowych szkołach z planem 3-klasowych: 6. w Kolędzianach i 7. w Uhryniu; w 2-klasowych szkołach: 8. Bazarze, 9. Białym Potoku, 10. Dawidkowicach, 11. Nagórzance, 12. Połowcach, 13. Romaszówce, 14. Skorodyńcach i 15. Szmańkowczykach.

Pierwszeństwo do otrzymania posad pod 1 i 2 mają kandydaci z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

W szkołach wymienionych pod 1, 3, 5, 9, 11 i 15 jest język wykładowy polski, w innych ruski.

W powiecie Krosno:

Posada nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Potoku.

W powiecie Tłumacz:

Posady nauczycieli (lek) kierujących: 1. w 4-klasowej szkole żeńskiej z planem szkół 6-klasowych w Ottynji, 2. w 4-klasowych szkołach mieszanych w Chocimierzu, Jezierzanach, Podpieczarach i Petryłowie, 3. w 2-klasowych szkołach mieszanych w Bratyszowie, Oleszowie, Woronie i Tyśmienicy na przedmieściu stanisławowskiem.

W szkołach w Ottynji, Chocimierzu i Jezierzanach językiem wykładowym jest język polski, w innych ruski.

O posadę nauczycielki kierującej w Ottynji mogą kompetować tylko kandydatki z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy zawodowej.

Termin wnoszenia podań o wszystkie wymienione posady wyznacza się do dnia 31 lipca 1922.

Blankiety na świadectwa szkolne.

L. 3302/I S. Przypomina się Radom szkolnym powiatowym, że w publicznych szkołach powszechnych i prywatnych z prawem publiczności na terenie Małopolski wolno wydawać świadectwa i zawiadomienia szkolne tylko na formularzach z godłem Państwa Polskiego, drukowanych z tekstem polskim w Wydawnictwie książek szkolnych Zakładu narodowego im. Ossolińskich we Lwowie ul. Kalecza l. 5, z tekstem ruskim w Wydawnictwie książek szkolnych Kuratorjum we Lwowie ul. Kurkowa l. 21.

Używanie innych formularzy bez poddruku względnie naddruku godła Państwa nie jest dozwolone.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 31 maja 1922.

Zjazdy wojewódzkie inspektorów szkolnych.

W miesiącu maju odbyli inspektorowie szkolni trzy zjazdy inspektorskie. W Stanisławowie odbył się zjazd inspektorów szkolnych województwa stanisławowskiego w dniu 14 maja br., w Tarnopolu inspektorów województwa tarnopolskiego w dniu 22 maja, a w Rzeszowie inspektorów województwa lwowskiego w dniu 27 maja.

Zjazdy te zorganizował Związek Inspektorów Szkolnych, aby dać możność inspektorom poinformowania się nietylko w sprawach organizacji zawodowej, czemu zresztą poświęcono minimalną ilość czasu, ale przedewszystkiem udzielenia sobie wzajemnych rad i wskazówek tak z dziedziny realizacji planów naukowych, jakoteż z administracji szkolnej.

W czasie zjazdu odbyto lekcje wzorowe ze śpiewu: jedną w Stanisławowie, a cztery w Rzeszowie według programu ministerjalnego. Lekcjom przysłuchiwało się prócz inspektorów nauczycielstwo z obcych powiatów.

W Stanisławowie przedyskutowano szczegółowo po referacie profesora Jasińskiego „Naukę o Polsce współczesnej". Nadto na wszystkich zjazdach wysłuchano referatu dr. Tynelskiego o ustawach z dnia 17 lutego 1922 „O zakładaniu i utrzymywaniu szkół" i „O budowie szkół publicznych powszechnych".

W sprawie przyjmowania emerytów do służby państwowej polskiej.

L. 938/pr. Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 25 kwietnia 1922 l. 5405/21/DA/EM oznajmiło, że według postanowień art. 20 i 35 ust. emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 70. poz. 466), emeryt, zajmujący stanowisko w służbie państwowej lub samorządowej za wynagrodzeniem, może pobierać taką część uposażenia emerytalnego, która wraz z tem wynagrodzeniem nie przewyższa uposażenia,

przywiązanego do stanowiska, zajmowanego ostatnio przez emeryta w służbie czynnej, wdowa natomiast otrzymuje całą swoją pensję wdowią w czasie pozostawania w służbie państwowej lub samorządowej, a sierota, zajmująca jakiekolwiek stanowisko w służbie państwowej lub samorządowej, do którego przywiązane jest stałe roczne uposażenie, pobiera pensję sierocą, o ile to uposażenie jest niższe od przyznanego zaopatrzenia sierocego.

Ustawa emerytalna nie czyni żadnej różnicy między stanowiskiem stałem a czasowem i wynagrodzeniem dziennem lub miesięcznem, postanowienie art. 20 tej ustawy należy więc stosować do wszystkich bez wyjątku emerytów zatrudnionych przy władzach i urzędach państwowych lub samorządowych.

Na zapytanie, czy emeryci byłych państw zaborczych zajęci czasowo w instytucjach państwowych lub samorządowych jako niestali funkcjonarjusze mają prawo przed ukończeniem 60 lat życia do pełnych t. j. 100 procentowych emerytur w myśl ustawy emerytalnej, Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że tylko tacy emeryci mogą rościć prawo do doliczenia do wysługi emerytalnej czasu ponownej służby w urzędach państwowych, których reaktywowano w ścisłem tego słowa znaczeniu, a więc mianowano stale zgodnie z przepisami o państwowej służbie cywilnej (zobacz art. 3 ust. emeryt.).

Ze względu że ustawa powyższa weszła w życie już z dniem 1 października 1921, poleciło Ministerstwo Skarbu, wobec napływających skarg emerytów o wydanie potrzebnych zarządzeń, ażeby władze upoważnione do przyznawania i asygnowania uposażeń emerytalnych, przestrzegały ściśle postanowień tej ustawy i zarządziły wypłatę wstrzymanych dotychczas zaopatrzeń emerytalnych (w myśl okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1919 l. 16430), począwszy od dnia 1 października 1921 ponownie w całości względnie w stosownej części.

Do czasu wejścia w życie nowej ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem wojskowych i ich rodzin, należy stosować powyższe postanowienia analogicznie i do emerytów wojskowych względnie wdów i sierót po osobach wojskowych, zajmujących jakiekolwiek stanowisko w służbie państwowej lub samorządowej, począwszy od 1 maja 1922.

W każdym poszczególnym wypadku musi być jednak wyraźnie zastrzeżone, że w razie, gdyby ustawa regulująca zaopatrzenie emerytalne osób wojskowych i ich rodzin zawierała inne postanowienia w tej mierze, to wówczas będą dane osoby obowiązane zwrócić odpowiednie kwoty z mającej się im wypłacić po myśli art. 3 ustawy z dnia 29 maja 1920 „O tymczasowych emeryturach wojskowych“ różnicy, między przyznanem, a należnem w myśl nowej ustawy zaopatrzeniem emerytalnem. W tym celu należy kwoty wypłacone emerytowanym osobom wojskowym jakoteż pozostałym po nich rodzinom utrzymywać w osobnej ewidencji.

W końcu Ministerstwo Skarbu przypomina, że po myśli § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 listodada 1921 (Dz. p. p. Nr. 93 poz. 686) obowiązane są wszystkie władze i urzędy państwowe lub samorządowe zatrud-

niające u siebie emerytów za wynagrodzeniem, zawiadamiać właściwą Izbę Skarbową, która asygnuje im emerytury, o terminie przyjęcia emeryta do służby jakoteż o wysokości wypłacanego mu wynagrodzenia.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 26 maja 1922.

Zaliczanie funkcjonarjuszy państwowych do grup rodzinnych dodatku drożyźnianego.

L. 903/pr. Artykuły ustaw o uposażeniu, określające dodatek drożyźniany dla funkcjonarjuszów państwowych, zezwalają przy zaliczaniu do grup rodzinnych na uwzględnienie dzieci powyżej ukończonych lat 18 wówczas, gdy dzieci te uczęszczają do szkół publicznych.

Ponieważ pojęcie „szkoła publiczna“ nie zostało dotychczas ustawowo zdefinjowane, wspomniane postanowienie ustaw o uposażeniu nasunęło niektórym władzom wątpliwości co do stosowania go w praktyce.

Celem usunięcia tych wątpliwości, Prezydjum Rady Ministrów reskryptem z dnia 25 kwietnia b. r. l. 7853 wyjaśniło, że jako „szkoły publiczne“ w rozumieniu powołanych artykułów ustaw uposażeniowych, uważać należy wszystkie szkoły państwowe i uznane względnie koncesjonowane przez Państwo szkoły prywatne wszelkich kategoryj, stopni i typów, oraz publiczne szkoły powszechne.

O tem zawiadamia się interesowanych wskutek reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 5 maja b. r. l. 958/S.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 30 maja 1922.

Używanie określenia „podpis nieczytelny“ w odpisach pism urzędowych.

L. 936 pr. Prezydjum Rady Ministrów reskryptem z dnia 4 maja b. r. l. 6786 oznajmiło, że w jednym z dzienników urzędowych, w którym opublikowano odpis urzędowego pisma do wiadomości podległym urzędom, umieszczono zamiast nazwiska urzędnika podpisanego na tem piśmie, wyrazy: „podpis nieczytelny“.

Ponieważ powaga organu urzędowego wymaga, aby pod wszelkiemi enuncjacjami urzędowemi podawanemi do wiadomości drogą przedruku, umieszczone było nazwisko urzędnika podpisującego akt oryginalny, przeto Prezydjum Rady Ministrów poleciło wydać w tym celu stosowne zarządzenia i zwróciło uwagę na konieczność czytelnego podpisywania pism urzędowych.

Powyższe zarządzenie podaje się do wiadomości wszystkim władzom szkolnym w myśl reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 11 maja 1922 l. 1007/S celem zastosowania się.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 26 maja 1922.

Utworzenie nowych Kuratorjów szkolnych.

Rozporządzeniem Pana Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 3 maja b. r. utworzono następujące okręgi szkolne:

Warszawski, w granicach stoł. miasta Warszawy oraz województw warszawskiego, kieleckiego i lubelskiego, z siedzibą Kuratora w Warszawie;

Wołyński, w granicach województwa wołyńskiego, z siedzibą Kuratora w Łucku;

Białostocki, w granicach województwa białostockiego i nowogródzkiego, z wyjątkiem powiatów nieświeskiego, baranowickiego i stołpeckiego z siedzibą Kuratora w Białymstoku;

Poleski, w granicach województw poleskiego oraz powiatów nieświeskiego, baranowickiego, stołpeckiego województwa nowogródzkiego, z siedzibą Kuratora w Brześciu Litewskiem.

Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 16 maja 1922.

Ogłoszenia.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego okólnikiem z dnia 18 stycznia b. r. l. 847/II oznajmiło, że Abraham Fischer, urodzony dnia 23 kwietnia 1904 w Kamionce Strumiłowej, b. uczeń klasy V gimnazjum państwowego w Kamionce Strumiłowej, wydalony za kradzież książek w instytucjach i zakładach publicznych, oraz u osób prywatnych, nie może być przyjęty do żadnej ze szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich w Państwie.

Zmiana rachuby czasu.

Ustawą z dnia 11 maja b. r. Dz. p. p. Nr. 36 zarządzono w całej Rzpltej Polskiej cofnięcie zegarów w nocy z dnia 31 maja na 1 czerwca b. r. o godzinie 12 o jedną godzinę wstecz, to jest na godzinę 11.

Wynagrodzenie Przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych przy Radach szkolnych powiatowych.

L. 11555/I. Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 12 marca 1922 l. 6812/I oznajmiło, że z powodu podwyższenia dodatku za wyższe studja oraz dodatku wyrównawczego dla m. st. Warszawy, określone rozporządzeniem z dnia 29 listopada 1921 Nr. 28868/I (Dz. U. Nr. 1 z roku 1922) wynagrodzenie Przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych przy Radach szkolnych powiatowych dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych wynosi począwszy od dnia 1 stycznia 1922:

1. w Warszawie 2221 Mk za każde posiedzenie,
2. w Łodzi 1980 Mk za każde posiedzenie,
3. w miejscowościach pierwszej klasy 1900 Mk za każde posiedzenie,
4. „ drugiej klasy 1739 „ „ „ „
5. „ trzeciej klasy 1576 „ „ „ „
6. „ czwartej klasy 1417 „ „ „ „

Wynagrodzenie Przewodniczącego Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego przy Ministerstwie W. R. i O. P. dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych wynosi 3332 Mk za każde posiedzenie.

O tem należy zawiadomić Przewodniczących U. D.

Wynagrodzenie za naukę i kierownictwo w szkołach uzupełniających.

L. 2713/III. Na zapytanie Kuratorjum Okręgu Szkol. Lwows., Min. W. R. i O. P. reskryptem z dnia 18 maja b. r. l. 4340/III oznajmiło, że nauczycielom udzielającym nauki w szkołach uzupełniających przez 8 miesięcy (32 tygodni) należy się wynagrodzenie za czas istotnego trwania nauki, to jest za ośm miesięcy, zaś kierownikom tych szkół za czynności wykonywane przed rozpoczęciem nauki i po jej zakończeniu jeszcze remuneracja w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia, zatem razem remuneracja za dziewięć miesięcy.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 30 maja 1922.

L. 3396/IS. Podaje się do wiadomości Rad szkolnych powiatowych i Zarządów szkół powszechnych, że nowe wydanie programów nauki w szkołach powszechnych jest na składzie w Książnicy Polskiej Stow. Nauczycieli Szkół Wyższych w Warszawie przy ul. Nowy Świat l. 59, gdzie można już obecnie nabyć programy następujących przedmiotów: religji 100 Mk egzemplarz, języka polskiego 180 Mk, rachunków 160 Mk, historji 80 Mk, robót 100 Mk, gimnastyki 50 Mk, rozkładu godzin 60 Mk, ogólnych wskazówek 80 Mk. Reszta programów w dotychczasowym składzie ukaże się niebawem.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 3 czerwca 1922.

Odezwa do społeczeństwa Jenerała Józefa Hallera, w sprawie budowy pierwszego Instytutu naukowego w Polsce.

Z odrodzeniem się naszej ukochanej Ojczyzny odradza się nasze życie państwowe, tworzy się i organizuje rodzimy przemysł krajowy, ożywia się handel, potęguje z dniem każdym wytwórczość pracy i ujawnia się już u ogółu zrozumienie wytężonej pracy w społeczeństwie i chęć dorównania wolnym narodom na zachodzie. Praca ta jednak nie da się pomyśleć bez oświaty, praca ta będzie bezowocna, jeśli nie będzie jej wspomagać odpowiedni zastęp zakładów naukowych. System nauczania uległ już zmianie w wolnej Polsce przy dostosowaniu metod nauki do potrzeb i specjalnych zagadnień naszego narodu, zachodzi więc także potrzeba tworzenia odpowiednich zakładów naukowych, opartych na najnowszych zdobyczach dydaktycznych i wychowawczych. Naród polski w postępie państwowo-twórczych zmagań i tutaj wykazuje zrozumienie, bo oto na ziemi dobromilskiej w Małopolsce rzucono hasło budowy takiego nowoczesnego instytutu naukowego.

Ziemia dobromilska, to sławne niegdyś środowisko oświaty za czasów Jana Szczęsnego Herburta, to mauzoleum kultury polskiej z zachowanemi dotąd ruinami jednej z pierwszych drukarń w Polsce, w której drukowała się historja Długosza, Kadłubka i wiele arcydzieł przedrozbiorowej literatury polskiej, ożywia się z odrodzeniem ojczyzny, a niespożyty duch narodu, nawiązując do tradycji przodków ujawnił i tutaj niezłamaną zaborami prężność budzenia śpiących mas ludu i odrobienia wiekowej zaległości na polu oświatowem i narodowem.

W 1920 roku powstał w Dobromilu średni zakład im. Herburtów jako zawiązek mającego powstać nowoczesnego Instytutu naukowego z internatami, systemem pawilonowym dla wychowanków i nauczycieli, na wzór Ecole de Roche lub podobnych instytutów w Anglji.

Ponieważ brak takich zakładów »ogrodowych« w Polsce, a górska okolica Dobromila szczególniej się nadaje na tego rodzaju instytut, powstaje Komitet Budowy tego zakładu, w skład którego wchodzą najwybitniejsi mężowie całej Rzpltej, w celu zebrania potrzebnych funduszów wśród całego społeczeństwa, jako że służyć ma całej Polsce, a przedewszystkiem pozbawionej świeżego powietrza i higienicznej uczelni młodzieży wielkich miast i ośrodków fabrycznych.

Społeczeństwo ratując nadwątlone zdrowie swojej dziatwy przejściami wojennemi z wdzięcznością przyjmie ten fakt zakładania takiego instytutu, w którym młodzież przy zastosowaniu najnowszych metod nauczania oraz możności korzystania z równorzędnych oddziałów średniej szkoły technicznej, znajdzie nietylko wiedzę i przygotowanie praktyczne do wytwórczej pracy w uprzemysłowieniu kraju, lecz także i zdrowie i hart, czego nam tak bardzo potrzeba u progu powstawania zrębu państwowego. Wychowanie zaś fizyczne i moralne, oparte na zasadach żołniersko-harcerskich, pod okiem

najlepszych pedagogów i lekarza Zakładu, zwłaszcza że wychowankowie obcować będą z wychowawcami w wykonywaniu całodziennego programu zajęć nie tylko w szkole, laboratorjach, czytelniach, lecz i w zabawach i grach na świeżem powietrzu, w teatrze szkolnym, wycieczkach itp. wykuje w wychowankach granitowy kościec zdrowego i świadomego swoich praw i obowiązków obywatela państwa.

To też z gorącym apelem zwracam się do całego społeczeństwa o współakcję w budowie tak zakreślonego a upaństwowić się mającego Instytutu, przez zakupywanie cegiełek oraz nadsyłanie deklaracyj ze strony miast i miejscowości fabrycznych w sprawie legatów fundacyjnych w internatach. Imiona ofiarodawców zapiszą się złotemi głoskami w westybulu powstać mającego pierwszego Instytutu w Polsce. Pieniądze należy przesyłać do Pocztowej Kasy Oszczędności w Warszawie na Nr. Konta czek. 150600 dla Komitetu Budowy Gimnazjum w Dobromilu.

Warszawa dnia 3 maja 1922.

Jenerał Haller mp.

UWAGA. Listę cegiełek ogłasza we Lwowie Słowo Polskie, w Warszawie Przegląd Pedagogiczny podaje ewidencję akcji naucz. średn. ile że nauczycielstwo korzystać będzie w okresie wakacyjnym z internatu jako letniska.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.